

talte sig om, at baade Socialdemokrater og Venstre og Højre i Udvalget vare i skøn Forening blevne enige om at regne Helligdagene fra Kl. 12 om Aftenen før. Naar jeg ikke har været Medforslagsstiller her, saa har Grunden hertil været, at jeg har frygtet for, at det skulde bidrage til, at Lovforslaget ikke skulde blive vedtaget, idet det kunde hindre Lovforslagets Gennemførelse oppe i Landstinget. Det er ret naturligt, at vi her i København og sikkert ogsaa i de store Provinsbyer nok kunde ønske, at den Tid, der betragtes som Søn- eller Helligdage, tog sin Begyndelse paa et senere Tidspunkt end det, man har sat: Kl. 12 Nat. Vi have jo i de store Byer ret god Erfaring for, at Folk ikke gaa til Hvile Kl. 12, men at man har mange Selskabeligheder, der naa til henad Morgenstunden. Naar jeg dog ikke er gaaet med til denne Bestemmelse, er det, fordi jeg frygter for, at den skulde være hindrende for at faa Lovforslaget gennemført.

Af disse Aarsager, som jeg her har nævnt, og for at Arbejderne kunne opnaa en Fridag, gaar jeg med til Forslaget. Det er jo vel nok største Delen af dem, som ere i Arbejde paa Søn- og Helligdage, som ville komme ind under denne Lov. Det vilde naturligvis have været ønskeligt, om man kunde have taget *alle* med, men det lader sig jo ikke gøre, idet der jo er en Del Virksomheder, som ikke kunne ophøre paa Søn- og Helligdage, og der maa jo da en anden Lov til at tage Bestemmelse om, at saadanne Arbejdere kunne faa en ugentlig Hviledag. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget ud fra den Betragtning, at det vil komme til at gavne en stor Del af dem, som have været Trælle hele Aaret igennem, men herefter dog ville faa lidt Frihed.

Formanden: Det ærede Medlems indledende Bemærkninger foranlediger mig til at gøre opmærksom paa, at det ved anden Behandling ifølge Forretningsordenen er Lovforslagets enkelte Paragraffer med dertil hørende Ændringsforslag, der behandles.

Barner: Jeg kan ganske i Almindelighed slutte mig til den Form, hvori nærværende Lovforslag er forelagt med de af Udvalget stillede Ændringer. Men jeg vil dog gerne paa egne og ogsaa paa den Gruppens Vegne, som jeg tilhører, have Lov til at gøre nogle Bemærkninger i Almindelighed om Lovforslaget. Dette peger jo, som der allerede er hentydet til

af forskellige ærede Talere, i to Retninger, som ikke i nogen Henseende ere eller skulle være hinanden modsatte, men tværtimod skulle gaa og ogsaa i Virkeligheden gaa Side om Side og støtte hinanden. Den ene af disse Retninger er den, som ogsaa allerede er paapeget, at det er en Helligdagslovgivning, en Lovgivning, som skulde skaffe Fred paa Helligdagene, altsaa skaffe Fred for Befolkningen til at kunne tage Del i Gudstjenesten, til i det hele taget at forrette sin Gudstjeneste og sin Andagt. Dette er et Krav, som er fuldt berettiget fra Befolkningens Side. Da vi som bekendt ifølge en af de første Paragraffer i vor Grundlov have en Folkekirke, og da denne Folkekirke hviler paa et bestemt religiøst Grundlag, og som saadan understøttes af Staten, er det ligefrem Lovgivningsmagts Pligt at fremskaffe en Helligdagslovgivning, hvorved Landets Borgere frit og uhindret kunne foretage deres Gudsdyrkelse og tage Del i Gudstjenesten paa de Steder og i de Former, hvori den fremkommer. Og dette er ogsaa et Krav, som for nærværende Tid er rejst af en stor Del, navnlig unge Mennesker, som denne Lov særlig vil komme til Gode. Jeg vil der blot peger paa, at i Guds Ord hedder det, at Hviledagen skal holdes hellig, og det hedder endvidere i Guds Ord, at man skal adlyde Gud mere end Mennesker; det er altsaa et ganske bestemt Krav fra oven, at Hviledagen skal holdes hellig.

Men saa siger jeg, at Side om Side med dette og ingenlunde af mindre Betydning end dette er den anden Retning, som dette Lovforslag peger i. Det er i Retning af at skaffe en Hviledag, og det er et lige saa fuldt berettiget Krav, som der stilles til Lovgivningsmagten navnlig af en hel Del unge Mennesker. Og jeg vil tilføje, at dette Krav rejstes ikke blot af en hel Del unge Mennesker, men ogsaa af en hel Del ældre Mennesker; ikke blot af dem, som staa i Tjenesteforhold i de forskellige Handelsvirksomheder og andre lignende Virksomheder, men ogsaa af en hel Mængde gifte, ældre Folk, som selv passe deres Forretning, og som føre et meget trælsumt Liv i de 6 Dage af Ugen ikke blot med at passe deres Butik i den Tid, som der skal og maa holdes aabent, men som ogsaa maa foretage et stort Arbejde, baade før de aabne Butikken og ogsaa efter Lukketid, for at faa gjort rent og faa ordnet til næste Dag. Det er et fuldt berettiget Krav, der saaledes stilles fra en stor Mængde af Landets Borgere baade